

Νομίζομεν, ὅτι τὰ εἰρημένα τῆς εἰσαγωγῆς εἰσὶ πρὸς τὸ παρὸν ἱκανά, ἅς μεταβῶμεν δὲ ἤδη εἰς τὸ «Μέρος Πρῶτον», ὅπου οὐδὲν χρῆζον προσοχῆς παραλειφθήσεται.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ (Перва часть).

Μάθημα πρῶτον (Первый урокъ).

Ὅνομα οὐσιαστικὸν (Существительно име).

Πρώτη Κλίσις (Перво склонение).

Ἡ κλίσις αὕτη ἔχει μόνον ἄρσενικά οὐσιαστικά μετὰ τὰς εἰρημένας καταλήξεις. Ἐνταῦθα δὲ θέλουσι τεθῇ πλείοντα παραδείγματα, διὰ νὰ δύνανται οὕτως οἱ μαθητὰς νὰ κλίνωσιν ἐπ' αὐτῶν πᾶν σχεδὸν οὐσιαστικὸν τοῦ ἄρσενικοῦ γένους.

Τὰ οὐσιαστικά ἀπαντῶνται μετὰ ἄρθρον καὶ χωρὶς ἄρθρου. Τὸ ἄρσενικὸν ἄρθρον, ὡς ἐρέθη, εἶναι δύο εἰδῶν, τὸ ἤ α. Ἄλλοι μὲν μεταχειρίζονται τὸ τὲ εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ, π. χ. κλῆβ-τὲ, на κλῆб-тѣ, на κлѣбѣ-тѣ, κлѣбѣ-тѣ, ἄλλοι δὲ μεταχειρίζονται τὸ τὲ μόνον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, εἰς δὲ τὰς πλαγίας πτώσεις συγχωνεύουσι τὸ ἄρθρον α μετὰ τὴν κατάληξιν καὶ γίνεται α, ἢ ἂν ἡ κατάληξις εἶναι ѣ ἢ ѣ, τότε συγχωνεύονται εἰς я. π. χ. ὄν: учитель-тѣ, γεν: на учителя, δοτ: на учителя, αἰτ: учителя ἢ, ὄν: раѣ-тѣ ἢ раятѣ, γεν: на рая καὶ τ. λ. ἄλλοι πάλιν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις μεταχειρίζονται μόνον τὸ ἄρθρον α, ὅπερ συγχωνευθὲν μετὰ τὴν κατάληξιν γίνεται ἢ α ἢ я. Τὸ αὐτὸ συμβέnei μετὰ τὰ ἄρθρα καὶ εἰς τὰ ἐπίθετα. π. χ. старія-тѣ, старія. Προτιμητέον ὅθεν τὸ εὐφωνότερον.

Σημείωσις. Ὅλαι αἱ πτώσεις τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐπιθέτων, ὡς ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ, εἰσὶν ὅμοιαι ἐν τῷ ἐν: καὶ πληθ: ἀριθμῷ ἐκτὸς τῆς ἐν: κλητικῆς τῶν οὐσια-